

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 691/2017
11.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 503/16 од 26.06.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К. 1154/14 од 21.10.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 63/16 од 22.02.2016. године, у седници већа одржаној 11.07.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 503/16 од 26.06.2017. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Нишу 13 К бр. 1154/14 од 21.10.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 63/16 од 22.02.2016. године, тако што Врховни касациони суд окривљене АА и ББ, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да су:

„са окривљенима ВВ са умишљајем и у урачунљивом стању у ... озбиљним претњама да ће напасти на живот и тело угрозили сигурност оштећеног ГГ из ..., који обавља послове од јавног значаја у области ... „ДД“, које претње су код оштећеног изазвале осећај страха, узнемирености и несигурности, те је тако:

- окривљени ББ дана 05.04.2013. године, око 21,00 часова, након разговора са оштећеним путем мобилног телефона и позивања да се виде у кафани „...“ у ..., те вечери, те његовог одбијања и разговора око писања оштећеног ЈКП „ЂЂ“ на интернет порталу „ДД“ упутио речи претње: „не би требало да се играш оваквим стварима“ а

окривљени АА, дана 05.04.2013. године, око 21,23 часова, након позивања да се виде у кафани „...“ у ... и одбијања оштећеног, повишеним тоном оштећеном упутио речи претње: „зашто сте то писали, држави сте направили проблем, мене је ЕЕ позвао да решим проблем“, а потом вичући изговорио: „не играј се ватром.“

- чиме би извршили сваки кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП у односу на окривљеног ББ падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 13 К бр. 1154/14 од 21.10.2015. године окривљени ВВ, АА и ББ из ..., оглашени су кривим због по једног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су сваком понаособ утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се оне неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Истом пресудом окривљени су обавезани да сваки понаособ плати судски паушал у износима од по 4.000,00 динара, а на име накнаде трошкова кривичног поступка оштећеном износ од 95.625,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 63/16 од 22.02.2016. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 13 К бр. 1154/14 од 21.10.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 63/16 од 22.02.2016. године на основу члана 482. и 483. ЗКП, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 489. став 2. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да донесе пресуду којом ће ослободити од оптужбе окривљене АА и ББ за предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окривљених, адвокатима: Здравку Ђорђевићу и Ђурђини Милић, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона на штету окривљених јер дела за која су окривљени оптужени и правноснажно осуђени,

угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, нису кривична дела.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика чини лице које угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица, док је ставом 3. истог члана прописано да ће се учинилац кривичног дела из става 1. казнити затвором ако дело учини, поред осталих, и према лицу које обавља послове од јавног значаја у области информисања у вези са пословима које обавља.

Радња извршења основног облика кривичног дела (став 1) састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност тог лица, што значи да се ради о квалификованој претњи, тј. оној којом се ставља у изглед тачно одређено зло: да ће се напасти на тело или живот пасивног субјекта или њему блиског лица. Претња објективно мора бити озбиљна и конкретна, док се последица оцењује субјективно и могућа је ситуација да је упућена претња доживљена од стране оштећеног као угрожавање сигурности, иако то није остварено и објективно, али и ситуација да несумњиво озбиљна и конкретна претња није доживљена као угрожена сигурност.

Из списка предмета, изреке првостепене пресуде произлази да је окривљени ББ оглашен кривим због предметног кривичног дела јер је оштећеном упутио речи претње: „не би требало да се играш таквим стварима“ док је окривљени АА оштећеном упутио речи претње: „зашто сте то писали, држави сте направили проблем, мене је ЕЕ позвао да решим проблем“, и „не играј се ватром“.

По оцени Врховног касациониог суда из чињеничног описа радњи извршења окривљених ББ и АА, датих у изреци првостепене пресуде, не произлази да су окривљени оштећеном упутили озбиљне и конкретне претње да ће напасти на његов живот и тело односно озбиљно му нанети штету, па с`тога ни речи окривљеног ББ: „не би требало да се играш оваквим стварима“ као ни речи АА: „зашто сте то писали, држави сте направили проблем, мене је ЕЕ позвао да решим проблем“ и „не играј се ватром“, по налажењу Врховног касациониог суда немају карактер претњи које би код оштећеног могле створити осећај угрожености.

У таквој ситуацији првостепени суд је, правилном применом кривичног закона морао донети ослобађајућу пресуду, а с`обзиром да то није учинио, већ је окривљене ББ и АА огласио кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ иако се у њиховим радњама не стичу сва битна обележја предметног кривичног дела, то је побијаним правноснажним пресудама повређен закон одредба члана 439. тачка 1) ЗКП, на штету ових окривљених.

С`тога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, као основан, и преиначио побијане пресуде тако што је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљене АА и ББ ослободио од оптужбе за

предметно кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ.

На основу напред наведеног, Врховни касациони суд је у смислу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, те члана 265. став 1. ЗКП везано за трошкове кривичног поступка, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић